

utaw mel.

2.

Hibis, Biteso, (Vänöbssa) 89

(Ur F. B. Grönings visbok)
aug. 1924
1873.

Rämpen Grimborg

1. Stallebroder sade åt Stallebroder sin:
"Skall du nu intet gifta dig än?"
Men vint skall föra våra fanor så väl
med den äran.
2. "Väl så kunde jag gifta mig
men var finner jag den, som liknar vid mig."
3. "Väl vet jag av den, som liknar vid dig,
men friar du dit, så kostar det ditt liv."
4. "Dig så vill jag ge min gångare vit
om du är så god och lottas mig dit."
5. Så reds de bägge till konungens gård
Där spelade en hind och dansade en hjort.

6. När som de komma till konungens port,
så syntes där porten av järn och av stål,
7. Grindborg han knappar med fingrarna smi:
"Stig upp, sköna jungfru, skjut låsen utav!"
8. "Nu så är jag sovande och låsen är på,
och ingen skall hit om midnattiden gå."
9. Grindborg han tager i dörren med hast,
och spikarna krokna, och järnene de brast.
10. Grindborg han sad sig på förgyllene stöv:
"Stig upp, sköna jungfru, slå i ed gles vinn."
11. Grindborg han sad sig på förgyllene stol,
"Stig upp, sköna jungfru, kläd av mig mina sko!"

12. "Jag är en konungs dotter, så fager och fin
och i alla kläder jag av dig varken strumpor eller skor."
13. Grindborg han vredgas över sådana ord.
Så springer han åt fängen med både strumpor och skor."
14. Bodena kommo för konungen in,
"Åh, Grindborg han sover hos dottern din."
15. Konungen han bader över hela sitt land:
"I skolen bara tillred vid sextusen män."
16. Konungen han bader över hela sitt hov,
"Kära vi hovmän, i kläden er i stil."
17. De kommo till dörren med stavar och spjut.
"Åh Grindborg här inne, visst kommer han ut."

18. Käre ni herrar, I för en liten stund,
 "By jag mest först rusta mig litet annorlunda."
19. Somliga han sparka' och somliga han slog,
 på sextusen man inför Grindborgs fötter dog.
20. Konungen han bider över hela sitt land.
 "I skolen vara tillred vid solvåsen man."
21. Käre ni herrar, I kläden er ej felakt.
 I känner väl Grindborg, han är en våghals."
22. Konungen han bider över hela sitt hov.
 "Käre ni herrar, I kläden er vid stål."
23. De kommo till torren med skurar och spjut.
 "H Grindborg här inne, visst kommer han ut."

24. Somliga han sparkade och somliga han slog
 då tolvtusent man inför Grindborgs fäders dö.
25. Grindborg tog jungfrun i vitguln lock,
 så binder han henne vid sin sadleknopp.
26. Så reds de bägge genom tolvmilars skog,
 som int han talt med jungfrun då så ringaste ord.
27. Närsom de kommo till mjölnaredamnt,
 så sågs de ej annat som hjärteblod, som vann.
28. Närsom de kommo till mjölnaregård,
 uti för honom sju konungar stod.
29. "Kära min fru moder, I sägen mig sann,
 och eder vill jag giva en gyllene present."

30. Grindborg är ej hemma, han reste bort i går.
 "Han kommer inte hem förrän juni fjeder är."
31. Grindborg han sad sig i höga lofts spång.
 Där spelte han gullstämningen med unga bruden sin.
32. Grindborg han ut genom fönstret såg.
 Då såg han inte hemmet för rök och för damm.
33. Grindborg han ut genom dörren sprang,
 och unga jungfrur kastade svärdet i' hand.
34. Somliga han sparkade och somliga han slog,
 så adertonstusen man inför Grindborgs fötter drog.
35. Grindborg han red uppå konungens gård,
 och ute för honom tjän konungar stod.

36. Grindborg han drager sitt blodiga svärd,
"Vore du ej konung så fore du den färd."

37. Grindborg, o, Grindborg du lindra ditt svärd,
Min dotter skall du få, ja, henne är du värd.
Men vems kan föra våra fanor så väl
med den äran.

